

31994L0057

L 319/20

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

12.12.1994

SMĚRNICE RADY 94/57/ES**ze dne 22. listopadu 1994,****kteřou se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekce lodí a prohlídkami lodí a pro související činnosti námořní správy**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 84 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního
výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem, na který odkazuje článek 189c Smlouvy
zakládající Evropské společenství ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že Rada v usnesení ze dne 8. června 1993
o společné politice bezpečnosti na moři ⁽⁴⁾ stanovila za cíl
odstranit všechna plavidla nesplňující normy z vod Spole-
čenství a označila za přednostní činnosti Společenství pro
zajištění účinného a jednotného uplatňování mezinárodních
pravidel tím, že se vypracují společné normy pro klasifikační
společnosti;

vzhledem k tomu, že bezpečnost a zabránění znečištění moří
lze účinně posílit přísným dodržováním mezinárodních úmluv,
rezolucí a předpisů při sledování cíle volného pohybu služeb;

vzhledem k tomu, že kontrola souladu lodí s mezinárodními
normami týkajícími se bezpečnosti a zabránění znečištění moří
je v pravomoci států vlajky a států přístavu;

vzhledem k tomu, že členské státy jsou příslušné pro vydávání
mezinárodních osvědčení o bezpečnosti a zabránění znečištění

na základě úmluv jako například SOLAS 74, Úmluva
o nákladové značce (Load Lines 66) a MARPOL 73/78, a pro
uplatňování ustanovení těchto úmluv;

vzhledem k tomu, že v souladu s těmito úmluvami mohou
všechny členské státy v různém rozsahu pověřit různé tech-
nické subjekty ověřováním souladu a mohou na tyto subjekty
přenést vydávání odpovídajících bezpečnostních osvědčení;

vzhledem k tomu, že ve světě velké množství klasifikačních
společností nezajišťuje dostatečné provádění pravidel ani
spolehlivost při jednání jménem správy, neboť nemají vytvo-
řeny příslušné systémy ani dostatek zkušeností, na které by se
mohly spolehnout a které by jim umožnily vykonávat povin-
nosti vysoce profesionálním způsobem;

vzhledem k tomu, že nelze samostatným postupem členských
států uspokojivě dosáhnout cíle, aby klasifikační společnosti
byly schopny dodržet příslušné normy, a že toho může snáze
dosáhnout Společenství;

vzhledem k tomu, že je vhodné postupovat prostřednictvím
směrnic Rady, které stanoví minimální kritéria pro uznávání
subjektů, přičemž ponechávají vlastní postup uznávání, pro-
váděcí pravidla a uplatňování směrnic na členských státech;

vzhledem k tomu, že normy EN 45004 a EN 29001 ve spojení
s normami Mezinárodního sdružení klasifikačních společností
(IACS) vytvářejí přiměřenou záruku kvality činnosti těchto sub-
jektů;

vzhledem k tomu, že vydávání osvědčení o bezpečném rádio-
vém vybavení nákladní lodě lze svěřit soukromým subjektům,
které disponují dostatečně zkušeným a kvalifikovaným perso-
nálem;

vzhledem k tomu, že subjekty, které si přejí být uznány pro
účely této směrnice, musí předložit členským státům úplné
informace a důkazy o splnění uvedených minimálních kritérií
a členské státy uvědomí Komisi a ostatní členské státy o všech
jimi uznaných subjektech;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 167, 18.6.1993, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. C 34, 2.2.1994, s. 14.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 9. března 1994 (Úř. věst. C 91, 28.3.1994, s. 9), společný postoj Rady ze dne 19. září 1994 (Úř. věst. C 301, 27.10.1994, s. 75) a rozhodnutí Evropského parla-
mentu ze dne 16. listopadu 1994 (dosud nezveřejněné v Úředním
věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 271, 7.10.1993, s. 1.

vzhledem k tomu, že Komise může subjektům, které nesplňují kritéria minimálního počtu a prostornosti klasifikovaných plavidel a minimálního počtu inspektorů stanovená v příloze této směrnice, ale splňují všechna ostatní kritéria, udělit uznání na dobu tří let; že by těmto subjektům mělo být uznání po uplynutí tří let prodlouženo, pokud nadále splňují stejná kritéria; že platnost tříletého uznání by měla být omezena na žádající členský stát a na dané období;

vzhledem k tomu, že vytvoření vnitřního trhu zahrnuje volný pohyb služeb, a tedy subjektům splňujícím soubor společných kritérií zaručujících jejich profesionalitu a spolehlivost nelze bránit v poskytování služeb v rámci Společenství, pokud se některý členský stát rozhodne na ně přenést statutární povinnosti; že však členský stát může omezit počet subjektů, kterým poskytne oprávnění, v souladu se svými objektivně a transparentně vymezenými potřebami, které podléhají kontrole prováděné Komisí prostřednictvím příslušných výborů;

vzhledem k tomu, že zavedení zásady volného pohybu služeb lodní inspekce a dohledu by mohlo být postupné, ale nemělo by přesáhnout stanovené lhůty;

vzhledem k tomu, že pro zajištění úplného souladu s mezinárodními bezpečnostními pravidly je nezbytné těsnější zapojení správy do inspekce lodí a do vydávání odpovídajících osvědčení i tehdy, když členské státy spoléhají na subjekty mimo státní správu vykonávající statutární povinnosti; že je tudíž vhodné vytvořit těsnou spolupráci mezi správami a těmito subjekty, což může vyžadovat místní zastoupení subjektu na území členského státu, jehož jménem jedná;

vzhledem k tomu, že je třeba zřídit výbor regulativní povahy, který bude nápomocen Komisi v úsilí zajistit účinné uplatňování stávajících norem pro bezpečnost na moři a pro ochranu životního prostředí, přičemž zohlední ratifikační postupy členských států;

vzhledem k tomu, že Komise musí jednat postupem podle článku 13, aby řádně zohlednila pokrok na mezinárodním fóru a aktualizovala minimální kritéria;

vzhledem k tomu, že Komise v souladu s článkem 13 rozhodne na základě informací o činnosti subjektů jednajících jménem členských států, jež jí poskytují členské státy v souladu s článkem 11, zda požádá členské státy, aby zrušily uznání subjektů, které již nesplňují soubor společných minimálních kritérií;

vzhledem k tomu, že členským státům musí být nicméně ponechána možnost pozastavit oprávnění udělené určitému subjektu z důvodu vážného ohrožení bezpečnosti nebo životního prostředí; že Komise musí neprodleně rozhodnout uvedeným postupem o nutnosti zrušit opatření členského státu;

vzhledem k tomu, že by každý členský stát měl pravidelně hodnotit činnost subjektů, které jednají jeho jménem, a poskytovat Komisi a ostatním členským státům přesné informace o jejich činnosti;

vzhledem k tomu, že členské státy jako správci přístavů musí zvyšovat bezpečnost a zabránění znečištění ve vodách Společenství pomocí přednostních inspekcí plavidel nesoucích osvědčení od subjektů, které nesplňují společná kritéria, a tím zajišťovaly, že plavidla plující pod vlajkou třetí země nebudou posuzována příznivěji;

vzhledem k tomu, že výbor by měl rozhodovat postupem III A stanoveným v článku 2 rozhodnutí Rady 87/373/EHS ze dne 13. července 1987 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾;

vzhledem k tomu, že klasifikační společnosti musí aktualizovat a prosazovat své technické normy za účelem harmonizace bezpečnostních předpisů a zajišťovat jednotné uplatňování mezinárodních pravidel v rámci Společenství;

vzhledem k tomu, že v současné době neexistují jednotné mezinárodní normy, které by všechny lodě musely ve stadiu stavby a během celé své životnosti splňovat, pokud jde o trup, strojní a elektrická zařízení a řídicí systémy; že tyto normy lze stanovit v souladu s předpisy uznaných klasifikačních společností nebo v souladu s rovnocennými normami, které přijmou správy členských států postupem stanoveným směrnicí Rady 83/189/EHS ze dne 28. března 1983 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, 18.7.1987, s. 33.

⁽²⁾ Úř. věst. L 109, 26.4.1983, s. 8. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 94/10/ES (Úř. věst. L 100, 19.4.1994, s. 30).

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice stanoví opatření pro členské státy a subjekty zabývající se inspekcí lodí, dohledem nad nimi a vydáváním lodních osvědčení v souladu s mezinárodními úmluvami o bezpečnosti na moři a o zabránění znečištění životního prostředí, a zároveň podporuje cíl volného pohybu služeb. Tento postup zahrnuje rozvoj a uplatňování bezpečnostních požadavků pro trup, strojní a elektrické zařízení a řídicí systémy lodí, na které se vztahují mezinárodní úmluvy.

Článek 2

Pro účely této směrnice se:

- a) „lodí“ rozumí plavidlo, na které se vztahují mezinárodní úmluvy;
- b) „lodí plující pod vlajkou členského státu“ rozumí loď registrovaná v některém členském státě a plující pod jeho vlajkou v souladu s jeho právními předpisy, včetně lodí registrovaných v rejstříku Euros, jakmile jej schválí Rada. Lodě neodpovídající této definici se považují za lodě plující pod vlajkou třetí země;
- c) „inspekci a dohledem“ rozumějí inspekce a dohled, které mezinárodní úmluvy stanoví jako povinné;
- d) „mezinárodními úmluvami“ rozumějí Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974, Mezinárodní úmluva o nákladové značce z roku 1966 a Mezinárodní úmluva o zabránění znečištění z lodí z roku 1973/78, včetně protokolů a změn těchto úmluv a souvisejících předpisů, které jsou závazné ve všech členských státech, ve znění platném ke dni přijetí této směrnice;
- e) „subjektem“ rozumí klasifikační společnost nebo jiný soukromý subjekt, který pro správu provádí hodnocení bezpečnosti lodí;
- f) „uznaným subjektem“ rozumí subjekt uznaný v souladu s článkem 4;
- g) „oprávněním“ rozumí akt, kterým členský stát uděluje oprávnění uznanému subjektu nebo na něj přenáší pravomoci;
- h) „osvědčením“ rozumí osvědčení vydané členským státem nebo jeho jménem v souladu s mezinárodními úmluvami;

- i) „osvědčením o klasifikaci“ rozumí doklad vydaný klasifikační společností, který osvědčuje konstrukční a mechanickou způsobilost lodí k určitému použití nebo služby v souladu s pravidly a předpisy společnosti;
- j) „osvědčením o bezpečném rádiovém vybavení nákladní lodě“ rozumí osvědčení zavedené revidovaným předpisem SOLAS 74/78 o rádiovém provozu přijatým Mezinárodní námořní organizací (IMO); tento pojem zahrnuje na přechodné období končící dne 1. února 1999 osvědčení o bezpečném radiotelegrafickém vybavení nákladní lodě a osvědčení o bezpečném radiotelefonním vybavení nákladní lodě;
- k) „sídlem“ rozumí statutární sídlo, ústřední správa nebo hlavní provozovna subjektu.

Článek 3

1. Při převzetí odpovědnosti a povinností podle mezinárodních úmluv členské státy zajistí, aby jejich příslušné správy byly schopny zabezpečit účinné uplatňování ustanovení mezinárodních úmluv, zejména pokud jde o inspekci lodí a dohled nad nimi a o vydávání osvědčení a osvědčení o udělení výjimky.
2. Pokud členský stát rozhoduje pro účely odstavce 1 ve vztahu k lodím plujícím pod jeho vlajkou:
 - i) o udělení oprávnění nebo částečného oprávnění subjektů k provádění inspekci nebo dohledu v souvislosti s osvědčeními, včetně osvědčení určených k posouzení souladu s článkem 14, a případně k vydání nebo obnovení souvisejících osvědčení, nebo
 - ii) zda se má spolehnout na subjekty, že budou provádět úplné nebo částečné inspekce a dohled podle bodu i),

svěří tyto povinnosti pouze uznaným subjektům.

Příslušná správa ve všech případech schvaluje první vydání osvědčení o udělení výjimky.

Pro osvědčení o bezpečném rádiovém vybavení nákladní lodě však lze tyto povinnosti svěřit soukromému subjektu uznanému příslušnou správou, který má dostatečně zkušený a kvalifikovaný personál k samostatnému provádění zvláštních bezpečnostních vyhodnocení v oboru radiokomunikací.

3. Tento článek se nevztahuje na vydávání osvědčení pro specifické položky námořního zařízení.

Článek 4

1. Členské státy mohou uznat pouze subjekty, které splňují kritéria stanovená v příloze této směrnice. Tyto subjekty

předloží členským státům, od kterých žádají uznání, veškeré informace a doloží splnění těchto kritérií. Členské státy vhodným způsobem sdělí subjektům rozhodnutí o uznání.

2. Každý členský stát uvědomí Komisi a ostatní členské státy o jím uznaných subjektech.

3. Členské státy mohou podat Komisi žádost o uznání na dobu tří let pro subjekty, které splňují všechna kritéria uvedená v příloze, kromě kritérií stanovených v bodech 2 a 3 oddílu „Všeobecné podmínky“ přílohy.

Toto uznání se uděluje postupem podle článku 13. Platnost uznání je omezena na členské státy, které o uznání požádaly.

4. Všechny uznané subjekty jsou důkladně sledovány výborem zřízeným podle článku 7, a to také s ohledem na rozhodnutí o prodloužení uznání subjektům uvedením v odstavci 3. Při rozhodnutí o prodloužení uznání se neberou v úvahu kritéria stanovená v bodech 2 a 3 oddílu „Všeobecné podmínky“ přílohy. Omezení účinků uznání podle odstavce 3 se nadále nepoužije.

5. Komise vypracuje a aktualizuje seznam subjektů oznámených členskými státy v souladu s odstavci 1, 3 a 4. Seznam se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 5

1. Při uplatňování čl. 3 odst. 2 bodu i) neodmítnou členské státy v zásadě žádnému uznanému subjektu se sídlem ve Společenství oprávnění vykonávat dotyčné povinnosti, s výhradou článků 6 a 11. Mohou však omezit počet subjektů, kterým udělí oprávnění v souladu s potřebami státu, pokud pro to mají transparentní a objektivní důvody. Na žádost členského státu přijme Komise postupem podle článku 13 vhodná opatření.

2. Odchylně může Komise dočasně do 31. prosince 1997 vyjmout členské státy z působnosti odstavce 1.

3. Aby mohl členský stát oprávnit subjekt se sídlem ve třetí zemi k výkonu povinností podle článku 3 nebo jejich části, může žádat, aby tato třetí země uznala na základě vzájemnosti uznané subjekty, které mají sídlo ve Společenství.

Článek 6

1. Členské státy, které se rozhodnou jednat podle čl. 3 odst. 2, vytvoří pracovní vztahy mezi svou příslušnou správou a subjekty jednajícími jejím jménem.

2. Pracovní vztahy jsou upraveny formalizovanou písemnou a nediskriminační smlouvou nebo rovnocenným právním nástrojem, jenž stanoví specifické úkoly a funkce přejímané subjekty a stanoví alespoň:

— ustanovení stanovená v příloze II rezoluce IMO A.739 (18) o zásadách pro uznávání subjektů jednajících jménem správy, ve znění platném ke dni přijetí této směrnice,

— pravidelný audit, prováděný správou nebo nezávislým vnějším subjektem určeným správou pro kontrolu povinností, které subjekty provádějí jejím jménem,

— možnost námatkové a podrobné inspekce lodí,

— oznamování základních informací o klasifikovaném loďstvu, změnách třídy nebo snížení třídy lodí.

3. Smlouva nebo rovnocenný právní nástroj může vyžadovat, aby uznaný subjekt měl místní zastoupení na území členského státu, jehož jménem vykonává povinnosti podle článku 3. Tento požadavek může splňovat místní zastoupení takové právní povahy, aby mělo právní subjektivitu podle právních předpisů členského státu a spadalo do pravomoci jeho vnitrostátních soudů.

4. Každý členský stát poskytne Komisi přesné informace o pracovních vztazích vytvořených podle tohoto článku. Komise poté uvědomí ostatní členské státy.

Článek 7

Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise. Výbor svolává Komise nejméně jednou za rok a kdykoliv je to nezbytné v případě pozastavení oprávnění uděleného některému subjektu členským státem podle článku 10.

Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 8

1. Tato směrnici může být změněna postupem podle článku 13 za účelem:

— uplatňování následných změn mezinárodních právních předpisů a rezolucí podle čl. 2 písm. d) a čl. 6 odst. 2, které vstoupily v platnost,

— aktualizace kritérií stanovených v příloze, s ohledem zejména na související rozhodnutí IMO.

2. Po přijetí nových právních nástrojů nebo protokolů k úmluvám podle čl. 2 odst. d) rozhodne Rada na návrh Komise o podrobném plánu ratifikace těchto nových právních nástrojů nebo protokolů, přičemž zohlední parlamentní postupy členských států, jakož i příslušné postupy v rámci IMO a zajišťuje jejich jednotné a současné používání ve členských státech.

Článek 9

1. Každý členský stát může být postupem podle článku 13 vyzván, aby případně odebral uznání uznaným subjektům uvedeným v článku 4, které již nesplňují kritéria stanovená v příloze.

2. Při přípravě návrhů rozhodnutí o věcech uvedených v odstavci 1 zohlední Komise zprávy a informace podle článků 11 a 12. Při přípravě navrhovaných opatření věnuje Komise zvláštní pozornost záznamům subjektů o činnosti v oblasti zajišťování bezpečnosti a zabránění znečištění. Návrhy rozhodnutí o věcech uvedených v odstavci 1 předkládá Komise také výboru z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu.

Článek 10

Členský stát může bez ohledu na kritéria uvedená v příloze, pokud usoudí, že některý uznaný subjekt nemůže být nadále oprávněn vykonávat povinnosti podle článku 3 jeho jménem, toto oprávnění pozastavit.

V tom případě se použijí tyto postupy:

- a) členský stát neprodleně uvědomí Komisi a ostatní členské státy o svém rozhodnutí a odůvodní je;
- b) Komise přezkoumá, zda je pozastavení oprávnění odůvodněno vážným ohrožením bezpečnosti nebo životního prostředí;
- c) Komise postupem podle článku 13 uvědomí členský stát, zda je rozhodnutí pozastavit oprávnění odůvodněné vážným ohrožením bezpečnosti nebo životního prostředí,

a není-li tomu tak, požádá členský stát, aby pozastavení zrušil.

Článek 11

1. Každý členský stát se přesvědčí, zda uznané subjekty jednající jeho jménem pro účely čl. 3 odst. 2 skutečně vykonávají úkoly podle uvedeného článku ke spokojenosti příslušné správy a zda tyto subjekty splňují kritéria stanovená v příloze. Může tak učinit přímým sledováním uznaných subjektů příslušnou správou, nebo v případě subjektů se sídlem v jiném členském státě tím, že se spolehne na odpovídající sledování těchto subjektů správou jiného členského státu.

2. Každý členský stát vykonává toto sledování jednou za dva roky a podá ostatním členským státům a Komisi zprávu o jeho výsledcích nejpozději do 31. března každého roku následujícího po roce, pro který bylo splnění požadavků hodnoceno.

3. Pokud členský stát pro účely výkonu tohoto úkolu rozhodne spoléhat na kontrolu provedenou jiným členským státem, poskytne zprávu nejpozději do 30. června každého roku následujícího po roce pro který bylo splnění požadavků hodnoceno.

4. Členské státy předají Komisi a ostatním členským státům všechny informace podstatné pro posouzení činnosti subjektů.

Článek 12

1. Při výkonu inspekčních práv a povinností států přístavu členské státy:

- a) zajistí, aby s loděmi plujícími pod vlajkou třetího státu nebylo zacházeno příznivěji než s loděmi plujícími pod vlajkou členského státu. Proto je skutečnost, že lodní osvědčení a osvědčení o klasifikaci vydal subjekt, který nesplňuje kritéria uvedená v příloze, s výjimkou subjektů uznaných v souladu s čl. 4 odst. 3 a 4, považována za jedno ze základních kritérií pro výběr lodí k inspekci;
- b) přijmou vhodná opatření, pokud loď nesplňuje mezinárodně schválené normy, a oznámí Komisi a sekretariátu úmluvy o státní přístavní inspekci, pokud zjistí, že subjekty, které jednají jménem státu vlajky, vydaly platné osvědčení lodi, která nesplňuje odpovídající požadavky mezinárodních úmluv, nebo pokud zjistí jakýkoliv nedostatek lodě, která má platné osvědčení o klasifikaci, jež se týká prvků, na které se vztahuje toto osvědčení.

2. Každý členský stát vede záznamy o činnosti subjektů, které jednají jménem států vlajky. Tyto záznamy jsou každý rok aktualizovány a rozdány ostatním členským státům a Komisi.

Článek 13

Pro záležitosti uvedené v čl. 4 odst. 3 a 4, čl. 5 odst. 1, člancích 8, 9 a 10 a čl. 14 odst. 2 se použije tento postup:

- a) Zástupce Komise předloží výboru uvedenému v článku 7 návrh opatření, která mají být přijata.
- b) Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států je přidělena váha podle uvedeného článku. Předseda nehlasuje.
- c) Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru..
- d) Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou. Pokud se Rada neusnese do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise.

Článek 14

1. Každý členský stát zajistí, aby lodi plující pod jeho vlajkou byly stavěny a udržovány v souladu s požadavky na trup, strojní a elektrické zařízení a na řídicí systémy stanovenými uznaným subjektem.

2. Členský stát může rozhodnout o použití pravidel, která považuje za rovnocenná s pravidly uznaného subjektu, pouze pokud to ihned oznámí Komisi v souladu s postupem stanoveným ve směrnici 83/189/EHS a ostatním členským státům a pokud ani Komise, ani žádný členský stát proti těmto pravidlům nevznesou námitky a neshledají je postupem podle článku 13 nerovnocenným.

Článek 15

1. Uznané subjekty se vzájemně pravidelně konzultují, aby zachovaly rovnocennost svých technických norem a jejich uplatňování. Předkládají Komisi pravidelné zprávy o základním vývoji norem.

2. Uznané subjekty musí projevovat vůli ke spolupráci se správami státní přístavní kontroly, jedná-li o loď jimi klasifikovanou, zejména k usnadnění nápravy hlášených nedostatků nebo jiných nesrovnalostí.

3. Uznané subjekty poskytnou správě všechny podstatné informace o změnách třídy nebo o snížení třídy plavidel.

4. Uznané subjekty nevydají osvědčení lodi, které byla snížena nebo změněna třída z bezpečnostních důvodů, dokud nekonzultuje příslušnou správu státu vlajky za účelem určení, zda je nezbytná úplná inspekce.

Článek 16

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 1995.

2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy neprodleně sdělí Komisi znění všech vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 17

Tato směrnice je určena členskými státům.

V Bruselu dne 22. listopadu 1994.

Za Radu
předseda
M. WISSMANN

PŘÍLOHA

MINIMÁLNÍ KRITÉRIA PRO SUBJEKTY PODLE ČLÁNKU 3

A. VŠEOBECNÉ PODMÍNKY

1. Uzané subjekty musí být schopné doložit rozsáhlé zkušenosti při posuzování návrhů a konstrukce obchodních lodí.
2. Subjekt by měl klasifikovat nejméně 1 000 zaoceánských plavidel (přes 100 BRT) s celkovou hrubou prostorostí nejméně 5 milionů BRT.
3. Subjekt musí zaměstnávat technický personál úměrně počtu klasifikovaných plavidel. Aby se vyhovělo požadavkům uvedeným v odstavci 2, je potřeba nejméně 100 samostatných inspektorů.
4. Subjekt by měl mít ucelená pravidla a předpisy pro návrh, konstrukci a pravidelné kontroly obchodních lodí, které jsou zveřejněné a průběžně se aktualizují a zdokonalují v programech výzkumu a vývoje.
5. Subjekt by měl mít svůj každoročně zveřejňovaný registr plavidel.
6. Subjekt by neměl být řízen majiteli nebo staviteli lodí nebo jinými subjekty obchodně zapojenými do výroby, vybavování, oprav nebo provozu lodí. Subjekt by neměl být svými příjmy podstatným způsobem závislý na jednom obchodním podniku.

B. ZVLÁŠTNÍ PODMÍNKY

1. Subjekt má:
 - a) kvalifikovaný personál, který zajišťuje technické, řídicí, podpůrné a výzkumné funkce odpovídající zadaným úkolům a klasifikovaným plavidlům a je také schopen zajišťovat vývoj kapacit a dodržování pravidel a nařízení;
 - b) celosvětové pokrytí vlastním samostatným technickým personálem nebo kompletním technickým personálem prostřednictvím jiných uznaných subjektů.
2. Subjekt se řídí etickým kodexem.
3. Subjekt je řízen a spravován tak, aby byla zajištěna důvěrnost informací požadovaných správou.
4. Subjekt je připraven poskytovat správě podstatné informace.
5. Vedení subjektu vymezovalo a doložilo svou politiku, cíle a závazky směřující k co nejvyšší kvalitě a zajistilo, že je tato politika chápána, prováděna a udržována na všech úrovních subjektu.
6. Subjekt vyvíjí, zavádí a udržuje účinný vnitřní systém kvality založený na příslušných hlediscích mezinárodně uznávaných norem kvality, který je v souladu s normou EN 45004 (inspekční subjekty) a normou EN 29001, jak je vykládají požadavky systému osvědčení kvality IACS, a který mimo jiné zajišťuje, že:
 - a) jsou systematicky vytvářena a zachovávána pravidla a předpisy subjektu,
 - b) pravidla a předpisy subjektu jsou dodržovány,
 - c) jsou dodrženy požadavky statutární práce, ke které je subjekt oprávněn,

- d) jsou vymezeny a doloženy odpovědnost, oprávnění a vzájemné vztahy zaměstnanců, jejichž práce má vliv na kvalitu služeb subjektu,
 - e) všechny práce se provádějí za kontrolovaných podmínek,
 - f) existuje systém dohledu, který sleduje činnost a práci prováděnou inspektory a technickým a administrativním personálem zaměstnávaným přímo subjektem,
 - g) požadavky na hlavní statutární práci, pro kterou je subjekt oprávněn, jsou uplatňovány nebo kontrolovány pouze samostatnými inspektory subjektu nebo samostatnými inspektory jiných uznaných subjektů,
 - h) existuje systém zajištění kvalifikace inspektorů a nepřetržité aktualizace jejich znalostí,
 - i) jsou uchovávány záznamy, které prokazují dosažení požadovaných norem v oblastech, ve kterých jsou poskytovány služby, a účinné fungování systému kvality,
 - j) na všech místech je zaveden komplexní systém plánovaných a dokumentovaných auditů všech činností ovlivňujících kvalitu.
7. Subjekt musí prokázat schopnost:
- a) vyvíjet a aktualizovat úplný a dostatečný soubor vlastních pravidel a nařízení pro trup lodi, strojní a elektrická zařízení a řídicí systémy, který dosahuje kvality mezinárodně uznávaných technických norem, na základě kterých se mohou vydávat osvědčení podle úmluvy SOLAS a osvědčení o bezpečném vybavení osobní lodě (pokud jde o vhodnost lodní konstrukce a základní strojní systémy) a osvědčení o nákladové značce (pokud jde o pevnost lodi);
 - b) provádět všechny inspekce a dohled, které požadují mezinárodní úmluvy pro vydání osvědčení, včetně způsobů hodnocení, s využitím kvalifikovaného personálu, uplatňováním a udržováním systému řízení bezpečnosti jak na pobřeží, tak na palubě lodí, pro účely osvědčení.
8. Subjekt podléhá ověření vlastního systému kvality, které provádí nezávislý sbor složený z auditorů uznaných správou státu, ve kterém má tento subjekt sídlo.
9. Subjekt musí umožnit zástupcům správy a dalších dotčených osob účast na vývoji svých pravidel a nařízení.
-